

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113216862
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113216862.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36854140, zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Bratislava - Štefanovičova 12, proti žalovaným: 1/ C. T., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom Q. I. - M. O. XXX, 2/ Y. T., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom Q. I. - M. O. XXX, právne zastúpení JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Nitra - Farská 40, o zaplatenie sumy 17.211,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca v prvom rade a odporkyňa v druhom rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 8596,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 8596,96 eur od 12.2.2013 do zaplatenia a to v splátkach po 200 eur mesačne, splatné do 25. dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8 písm. d) Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery, kde je uvedené : " Dlžník po celý čas trvania zmluvy, t. j. až do úplného splnenia všetkých záväzkov z nej vyplývajúcich, je povinný: písm. d) viesť bežný účet v Banke a smerovať v prospech tohto účtu peňažné prostriedky, a to minimálne vo výške postačujúcej na splácanie jeho záväzkov voči Banke; ", je neprijateľná.

IV. Súd návrh odporcov v 1/ a 2/ rade o priznanie finančného zadost'učinenia zamietá.

V. Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomne podanou žalobou Okresnému súdu Nitra dňa 20.5.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v prvom a v druhom rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 17.211,74 eur, úrok vo výške 15,80% ročne zo sumy 11304,06 eur od 12.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania zo sumy 11304,06 eura vo výške 8,75% ročne od 12.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania zo sumy 4058,48 eura vo výške 8,75% ročne od 12.2.2013 do zaplatenia. Ďalej žiadal zaviazat' odporcu v 1/rade zaplatiť sumu 27,63 eur s úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 27,63 eura od 1.1.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanými Zmluvu o úvere (ďalej len "úverová zmluva"), na základe ktorej poskytol žalovaným v prvom a v druhom rade finančné prostriedky s dohodnutým úrokom 15,80% ročne. Žalovaní v prvom a v druhom rade úver žalobcovi riadne nesplácali, z dôvodu omeškania žalobca preto v súlade s ustanoveniami zmluvy oznámil žalovaným v prvom a v druhom rade zosplatnenie úveru ku dňu 20.9.2011. Podľa vyčíslenia pohľadávky ku dňu 11.2.2013 bola výška istiny v sume 11304,06 eur, riadneho úroku 3904,12 eur, úrokov z omeškania 1849,20 eur a poplatkov 154,36 eur. Žalobca uzavrel so žalovaným v prvom rade aj zmluvu

o bežnom účte, na základe ktorého zriadil a vedie bežný účet. Ku dňu 31.12.2012 bol na bežnom účte nepovolený debetný zostatok v sume 27,63 eur, ktorý je úročený úrokovou sadzbou 25% ročne. Dlh odporcu v 1/rade zo zmluvy na bežnom účet predstavuje sumu 27,63 eur s úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 27,63 eura od 1.1.2013 do zaplataenia.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že ponúkli protistrane možnosť uzavrieť súdny zmier v tom znení, že by boli odporcovia zaviazaní len na zaplataenie istiny 11304,06 eur a riadnych úrokov 3904,12 eur s tým, že by boli ďalšie dve položky odpustené, a to úroky z omeškania a nezaplataené poplatky, pričom odporcovia by mohli splatiť tento dlh v priebehu 5 rokov, čiže dohodli by sa adekvátne splátky. Ďalej uviedol, že je pravdou, že pri výpočte RPMN došlo k pochybeniu, kde nesprávne bola dosadená suma úveru. Urobili preto aj opravný výpočet so správnou sumou 13300 eur, avšak vychádza z toho, že poistenie v tomto vzorci zahrnuté byť nemôže, a tiež chce poukázať na to, že § 4 ods. 3 uvedeného zákona hovorí o bezúročnosti úveru vtedy, ak RPMN nie je vôbec uvedená. Zároveň chce zobrať návrh späť v časti bežného účtu spolu s príslušenstvom a v tejto časti navrhujem konanie zastaviť, to znamená, že berie návrh späť v sume 27,63 eur a úroku vo výške 25% ročne zo sumy 27,63 eur od 1.1.2013 do zaplataenia. Následne uviedol, keďže odporcovia nesúhlasia s navrhovaným zmirom, aby v súlade s podaným návrhom súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne uhradiť pohľadávku, ktorej vznik odôvodňuje z uzavretej zmluvy o ČSOB o spotr. Úvere, na základe ktorej boli odporcom poskytnuté fin. prostriedky. Nakoľko nedošlo k ich celkovému vráteniu ako ani vráteniu príslušenstva požiadal navrhovateľ súd, aby vo veci rozhodol. Na poslednom pojednávaní uviedol, že navrhli odporcom súdny zmier, v ktorom akceptovali sumu, ktorú ponúkala protistrana na poslednom pojednávaní a to 8.596,96 eur, avšak nemá za to, že by došlo v zmluve k použitiu nekalých zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľov teda odporcov, a preto im nemôže vzniknúť ani nárok na finančné zadosťučinenie. V tomto poukazuje aj na správu Protimonopolného úradu SR z prešetrovania z oblasti poskytovania fin. služieb obyvateľstvu z apríla 2014 ktorú súdu predkladáme rovnako aj protistrane. Čo sa týka namietaných zmluvných podmienok zo strany odporcov vo vyjadrení zo dňa 24.3.2015, bod 9.1. sa týka toho, že v prípade že by dlžník neuhradil dlžník splátku včas bola by uhradená z jeho prostriedkov na účte, ktorý je vedený v banke. Zrejme by išlo o iný účet ktorý je vedený u nás a to v prípade, že by nemal dostatok fin. prost. na účte, z ktorých sa splátka strháva. Čo sa týka bodu 5.8. to je len doplnenie bodu 9.1. písmeno c/, týka sa presne toho istého. Bod 4.2. - v prípade že sa dlžník dostane do omeškania má banka právo inkasovať úrok z omeškania. Toto vyplýva aj z obchodného zákonníka, judikatúry. Aj keď sa na zmluvu o úvere použijú zákony o spotrebiteľoch subsidiárne sa použije aj obchodný zákonník, keďže obč. zákonník nepozná zmluvu o úvere, vyplýva to aj z judikatúry. Ďalej PZO nepreukázal, že by odporcom z týchto citovaných ustanovení obchodných podmienok vznikli nejaké ďalšie poplatky.

Právny zástupca odporcov na pojednávaní uviedol, že navrhujú, aby odporcovia boli zaviazaní len na zaplataenie istiny, nakoľko považujú tento úver za bezúročný a bez poplatkov, tzn. že z požičanej istiny 11304,06 eur by sa odpočítali doposiaľ zaplataené sumy odporcov. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 9.1.2015, kde na strane 13 uviedol vzorec a jeho dosadenie s tým, že v tomto vzorci je nesprávne uvedená výška úveru 13100,84 eur a tak isto tam chýba uvedenie poplatku za poistenie, ktorý boli povinní odporcovia tiež platiť. Keď sa tieto sumy dosadia do tohto vzorca správne, tak RPMN nie je vo výške 18,13% ale tak ako to uvádza v jeho vyjadrení vo výške presahujúcej 19%. Poukazuje potom na § 4 ods. 3 zákona 258/2001Z.z., kde je uvedené, že v prípade nesprávnej výšky RPMN sa považuje úver za bezúročný, bez poplatkov. Zároveň poukazuje na obchodné podmienky navrhovateľa pre ČSOB spotr. a to na bod 8, písm. d/, kde je výslovne uvedené, že dlžník je povinný viesť počas celej doby účet v banke. Na poslednom pojednávaní uviedol, že posledná ponuka súdneho zmiaru bola v znení, že navrhovateľ žiada zaplataenie približne sumy 8.596,96 eur s úrokmi z omeškania a v jednej polovici súdneho poplatku a čiastočnými trovami právneho zastúpenia. On však požaduje, aby navrhovateľ zohľadnil aj nároky odporcov ako spotrebiteľov, ktorí vzhľadom na to, že zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky žiadali zaplataenie finančného zadosťučinenia, čo sa týka jeho výšky, to už by mohlo byť predmetom dohody. Čo sa týka nimi namietaných neprijateľných podmienok, vo vzťahu k uplatneniu režimu obchodného zákonníka na predmetnú zmluvu odkazujem na rozsudok NS SR 3MCdo 14/2014, podľa ktorého sa na predmetný zmluvný vzťah použije režim občianskeho a nie obchodného zákonníka, teda ak bolo cieľom navrhovateľa aplikovať režim obchodného zákonníka ide len o ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku. K posúdeniu citovaných zmluvných ustanovení pristúpil aj iný súd KS TN 19Co 251/2012. Pokiaľ PZN tvrdí, že bod 4.2. bol dojednaný individuálne, bremeno dôkazu ťaží dodávateľa. V rámci bodu 4.2. obchodných podmienok je jednoznačne stanovená možnosť úročenia príslušenstva, keď si dodávateľ uzurpuje možnosť úročiť úrokmi z omeškania aj bežné úroky. K interpretácii bodov 9.1. a 5.8. obchodných podmienok uvádza, že dodávateľ teda navrhovateľ si uplatnil

právo nad rámec jeho zákonných oprávnení a vystavil tak spotrebiteľa napríklad situácii, že pokiaľ bude mať u dodávateľa otvorený napr. sporiaci účet a zároveň neuhradí akúkoľvek splátku úveru v plnom rozsahu, dodávateľ mu môže z tohto sporiaceho účtu strhnúť peňažné prostriedky, i keď s tým pre spotrebiteľa budú spojené ďalšie poplatky a to bez toho, aby s tým spotrebiteľ vyjadril súhlas zákonným spôsobom, teda individuálne.

Odporca v prvom rade na pojednávaní uviedol, že uznáva, že si bral tento úver s tým, že potom ho nezvládal splácať, nakoľko jeho práca je sezónna. Zrovna druhý rok po tom, ako si zobral úver prišla kríza, všetky spolupracujúce firmy išli dole, výrazne sa znížil obrat. Keď mu poklesol príjem, išiel tam, že veď má uzatvorené poistenie, ale povedali mu, že na tento prípad, teda pokles príjmu sa to nevzťahuje. Dohodol s bankou na odklade asi na pol roka. Má záujem splatiť tento úver, mohol by ho splácať napr. po 200 eur, ak by im banka vyšla v ústrety, dohodli by sa na nejakej akceptovateľnej sume. Je ochotný zaplatiť im istinu bez úrokov. Chce ďalej uviesť, že pri uzatváraní tohto úveru si banka vôbec neoverovala jeho príjmy. Myslí, že to poistenie úveru sa týkalo aj poistenia proti nesolventnosti. Nevedel, že prijal poistenie balíka A t.j. základný súbor poistenia pre prípad smrti, invalidity, následkom choroby alebo úrazu, povedali mu, že v prípade, keď mu poklesne príjem poistenie sa vzťahuje aj na tento prípad. Tiež uviedol, že nevie prečo si musel otvoriť ďalší účet aj u nich, dozvedel sa to až na konci pri podpisovaní a pritom už mal otvorené dva účty. Na preštudovanie zmluvy mal jeden - dva dni, neviem presne. Uviedol, že nežiadal od navrhovateľa pri podpisovaní zmluvy zmenu nejakých zmluvných podmienok alebo obchodných podmienok. Mal problém iba s uzatvorením nového účtu, musel podpísať zmluvu o bežnom účte, to som sa dozvedel na konci pri podpisovaní zmluvy o úvere, že musím mať v tejto banke otvorený aj účet. Skôr mu to nepovedali, preto potom podpísal aj zmluvu o bežnom účte. Na otázku, či odporca v prvom rade utrpel nejakú majetkovú alebo nemajetkovú ujmu tým, že uzatvoril túto zmluvu o spotr. úvere uviedol, že nie, iba mu stále vyvolávajú, aby platil, a chcú naraz zaplatiť celý úver bez toho, aby sa nejako dohodli. Jeho súčasný príjem je priemerne 700 eur mesačne. V čase uzatvorenia zmluvy mal odporca príjem vyše tisíc eur mesačne, preto by bol schopný splácať dlh v splátkach po 200 eur mesačne. Nemá žiaden iný dlh voči inej banke, má len záväzok voči neuhradenému materiálu vo výške 700 eur, nemá žiadnu exekúciu.

Odporkyňa v druhom rade na pojednávaní uviedla, že súhlasí s tým, čo uvádzal manžel, odporca v prvom rade. On tento úver vybavoval, ona ho potom len išla podpísať. Jej príjem v čase uzatvorenia zmluvy ako aj v súčasnosti bol stabilný, mala stále okolo 350 eur. Na otázku, či aj odporkyňa v druhom rade zástupcovia navrhovateľa telefonicky či inak vyzývali na zaplatenie úveru uviedla, že nie, telefonovali iba manželovi.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to návrh, zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.10.2009, zmluva o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 5.10.2009, podmienky vedenia bežného účtu, obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské, potvrdenie o automatickom čerpaní úveru, oznámenie o zosplatnení úveru, vyčíslenie pohľadávky, vyjadrenie navrhovateľa k výzve súdu, prehľad úrokových sadzieb, platobný rozkaz 25RO/216/2013-35, odpor zo dňa 21.10.2014, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 9.1.2015, rozhodnutia súdov, odvolanie odporcov, uznesenie 14C/22/2015-89, vyjadrenie navrhovateľa z 10.2.2015, prehľad na úverovom účte, výpis z bežného účtu, prehľad všeobecných poplatkov a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania dňa 5.10.2009 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 003368480R, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcom v prvom a v druhom rade spotrebiteľský úver vo výške 13300 eur. V bode IV. zmluvy je dohodnutá pevná úroková sadzba, ktorou sa bude úročiť úver a to vo výške 15,80% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len "RPMN") predstavuje 18,13% ročne a celkové náklady spojené s týmto úverom predstavujú čiastku 6473,56 eura. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je 13,01%. Odporcovia v prvom a v druhom rade sa zaviazali splácať úver v 60 mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka je splatná dňa 20.11.2009 a posledná dňa 20.10.2014 vo výške 324,25 eura mesačne. V bode VII. - poistenie úveru je v bode 1. Uvedené: "Súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka v súlade s poistnou zmluvou o poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby II...." Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru je 16,51 eur. Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Navrhovateľ súčasne uzavrel s odporcom v 1/rade aj zmluvu o bežnom účte zo dňa 5.10.2009, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu.

Z prehľadu úverovej histórie (č.l. 83) vyplýva, že odporcovia zaplatili celkovo na úvere sumu 4703,04 eur. Keďže odporcovia sa dostali do omeškania so splácaním, čím došlo k porušeniu zmluvných podmienok,

navrhovateľ písomným podaním zo dňa 21.9. 2011 vyhlásil celú pohľadávku za splatnú a to ku dňu 20.9.2011 a žiadal odporcov zaplatiť celú zvyšnú časť úveru vo výške 12979,64 eur.

Navrhovateľ vyčíslil pohľadávku ku dňu 11.2.2013 a táto pozostávala z istiny v sume 11304,06 eur, riadneho úroku 3904,12 eur, úrokov z omeškania 1849,20 eur a poplatkov 154,36 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
Podľa ods. 3, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.
Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je Vyhláška MS SR číslo 87/1995 Z.z.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bola implementovaná do slovenského právneho poriadku 1. apríla 2004 zákonom č. 150/2004 Z. z. z 2. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1960 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (do ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka).

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

V predmetnej veci sa navrhovateľ domáha zaplatenia dlžnej sumy zo zmluvy o úvere. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Smernica 93/13/EHS k tomu uvádza, že spotrebiteľ musí mať rovnakú ochranu na základe zmlúv uzatvorených ústne alebo písomne, bez ohľadu na to, či sú podmienky písomnej zmluvy obsiahnuté v jednom alebo viacerých dokumentoch. Na to, aby zmluva mohla byť označená ako spotrebiteľská, musí byť splnená podmienka, že ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára za rovnakých zmluvných podmienok s väčším počtom spotrebiteľom, pričom tieto obchodné podmienky sú vopred pripravené dodávateľom a spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah; k zmluvným podmienkam dodávateľa môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Na základe týchto podmienok súd zmluvu uzavretú medzi navrhovateľom a odporcami vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú a posudzoval ju podľa platných

ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v čase jej uzavretia.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka predstavuje všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ktorú je potrebné bez ďalšieho aplikovať na právny režim všetkých zmlúv, ktorých stranami sú spotrebiteľ a dodávateľ. V zmysle tohto ustanovenia je zakázané, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré môžu spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Pre tieto zmluvné klauzuly zákon používa výraz " neprijateľná podmienka" a tieto sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Základom charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia zo zmluvy na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy, všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, od ktorej je táto spotrebiteľská zmluva závislá. Zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dojednanú, ak bola navrhnutá vopred, a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Ak spotrebiteľ návrh dodávateľa ktorý obsahuje jeho podmienky prijme, potom je potrebné obsah zmluvy posúdiť z hľadiska, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré môžu spôsobiť nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a teda či zmluva neobsahuje niektorú z podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V danej veci súd dospel k záveru, že predmetná zmluva je štandardnou, typovou zmluvou, ktorú žalovaný uzatvára s viacerými klientmi s tým, že klient pred jej uzatvorením si v žiadosti o poskytnutie úveru určí základné podmienky a tieto sú potom v zmluve vymedzené podľa požiadaviek spotrebiteľa, napr. dobu splácania, výšku splátky, dĺžku fixácie úrokovej sadzby... Individuálne sú teda dohodnuté všetky podmienky na ktorých je založená samotná žiadosť o poskytnutie úveru, nakoľko tieto sa prispôbujú samotnému spotrebiteľovi a ostatné zmluvné podmienky predstavujú súčasť štandardnej zmluvy, ktorá sa uzatvára aj s inými klientmi.

Navrhovateľ sa pôvodne svojím návrhom domáhal okrem iného aj zaplatenia sumy 27,63 eur s úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 27,63 eura od 1.1.2013 do zaplatenia, ktorá suma predstavovala nepovolený debetný zostatok na bežnom účte odporcu v 1/rade. Keďže v tejto časti zobral navrhovateľ svoj návrh späť, súd uznesením 14C/22/2015-118 zo dňa 22.5.2015 konanie v časti zaplatenia sumy 27,63 eur a úroku vo výške 25% ročne zo sumy 27,63 eur ročne od 1.1.2013 do zaplatenia vo vzťahu k odporcovi v 1/rade, zastavil.

Navrhovateľ ďalej žiadal zaviazat' odporcov na zaplatenie sumy 17.211,74 eur, úrok vo výške 15,80% ročne zo sumy 11304,06 eur od 12.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania zo sumy 11304,06 eura vo výške 8,75% ročne od 12.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania zo sumy 4058,48 eura vo výške 8,75% ročne od 12.2.2013 do zaplatenia. Právny zástupca odporcov namietal, že v zmluve nie je správne uvedená výška RPMN, nakoľko vo vzorci na výpočet RPMN nie je správne uvedená výška úveru a tiež tam chýba uvedenie poplatku za poistenie, ktorý boli povinní odporcovia tiež platiť. Keď sa tieto sumy dosadia do tohto vzorca správne, tak RPMN nie je vo výške 18,13%, ale vo výške presahujúcej 19%. Poukazuje potom na § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z., kde je uvedené, že v prípade nesprávnej výšky RPMN sa považuje úver za bezúročný, bez poplatkov. Navrhovateľ spochybňoval, že by sa do výpočtu RPMN mal zahrňovať aj poplatok za poistenie, avšak priznal nesprávne uvedenie sumy úveru do výpočtu na RPMN. Súd sa stotožnil s tvrdením PZ odporcov, že poplatok za poistenie má byť súčasťou výpočtu RPMN, pričom poukazuje na § 2 písm.d) zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého sa RPMN rozumie" sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy číslo 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov , ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou : bod 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem pýcha poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru..." Z citovaných ustanovení vyplýva, že poplatok za poistenie sa do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom započítava a musí byť preto zahrnutý aj do výpočtu RPMN. Je preto zrejmé, že RPMN bola navrhovateľom vypočítaná nesprávne. Súd preto tiež dospel k záveru, že predmetný úver treba považovať za úver bez úroku a bez poplatkov s poukazom na § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že odporcovia v prvom a v druhom rade zaplatili na predmetnom úvere celkovo sumu 4703,04 eur, pričom im bola poskytnutá suma 13300 eur. Súd ich preto zaviazal na zaplatenie sumy 8596,96 eur. Keďže odporcovia sa preukázateľne dostali do omeškania s plnením, súd navrhovateľovi priznal i nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Navrhovateľ žiadal úroky z omeškania od 12.2.2013, t.j. dňa nasledujúceho po

vyčíslení pohľadávky. Úrok z omeškania požaduje vo výške 8,75% ročne, ktorá výška je s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. plne v súlade s týmto ustanovením. Súd preto priznal navrhovateľovi 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 8596,96 eur od 12.2.2013 do zaplataenia. Vo zvyšku, čo do sumy 8614,78 eur s úrokom vo výške 15,80% ročne zo sumy 11304,06 eur od 12.2.2013 do zaplataenia, a úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne nad sumu 8596,96 eur, súd návrh zamietol.

S poukazom na § 160 ods. 1 OSP súd umožnil odporcom v 1/ a 2/ rade predmetnú sumu splácať, a to v splátkach po 200 eur mesačne, splatné do 25. dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Súd vyhovel žiadosti odporcu v 1/rade o splácanie predmetného dlhu, nakoľko dôvodom nesplácania úveru bol práve pokles jeho príjmu a sám navrhovateľ pri navrhovaní súdneho zmiernu pripustil možnosť splátok.

Súd sa ďalej zaoberal namietanými zmluvnými podmienkami zo strany právneho zástupcu odporcov. Čo sa týka poplatku za správu úveru uvedeného v čl. IV Zmluvy o úvere v sume 1,99 eur mesačne, pr.zástupca odporcov poukazyval na nemeckú judikatúru, podľa ktorej je vyberanie poplatkov za vedenie úverového účtu nezákonným postupom veriteľa, a to bez ohľadu na znenie ustanovení vnútroštátnych predpisov, nakoľko právny základ z ktorého nemecký súd v predmetnej veci vychádzal, je daný v únijnom práve, a to konkrétne v Smernici Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej premietnutie je možné v slovenskom právnom poriadku nájsť najmä v ustanoveniach § 53 občianskeho zákonníka. Navrhovateľ k neprijateľnej zmluvnej podmienke týkajúcej sa poplatku za správu úveru uviedol, že spotrebiteľské právo bolo do slovenského právneho poriadku implementované Smernicou Rady 93/13. Zákomom číslo 150/2004 s účinnosťou od 1. 4. 2004 bolo zavedené ustanovenie § 52 občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, to znamená že slovenské zákony sú mladšie ako smernica a z tejto smernice vychádza, čo je aj výslovne uvedené v záverečných ustanoveniach zákona. Nemecká úprava práva týkajúceho sa ochrany spotrebiteľa je staršia ako vyššie uvedená smernica. Je preto namieste otázka, či vôbec, poprípade v akom rozsahu, môže byť nemecká právna úprava ako judikatúra uplatňovaná ako podporný argument v slovenskom spotrebiteľskom práve. Navrhovateľ má za to, že úver ako produkt poskytovaný bankou je poskytovaný ako balíček rôznych služieb, za ktorý si banka môže vyžiadať odpovedajúci balíček cien a teda požadovať aj poplatky za správu úveru. Poplatok za správu úveru zastrešuje technické a informačné zabezpečenie a to jednak pri poskytnutí úveru bankou ako aj pri následnej správe na bežnom účte. Súd poukazuje v tomto ustanovení na to, že nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko obsah tejto podmienky mohli odporcovia ako dlžníci svojim konaním ovplyvniť, keďže predmetná zmluva v tejto časti nevylúčila možnosť jej prípadnej zmeny alebo doplnenia. Odporcovia ako dlžníci nepreukázali, že by v čase podpisovania zmluvy o úvere s týmto ustanovením týkajúcim sa poplatku za správu úveru nesúhlasili, a že by oznámili svoj nesúhlas navrhovateľovi a žiadali zmenu či doplnenie zmluvy v tejto časti.

Ďalšie namietané ustanovenie 9.1. písm.c) Obchodných podmienok uvádza: " v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzatvorená, a ktorá môže podľa posúdenia banky ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov dlžníka (najmä dlžník bude v omeškaní..), potom je banka kedykoľvek oprávnená : písm. c) použiť zostatky účtov a došlé úhrady na splatenie už splatných záväzkov dlžníka. "

Podľa bodu 5. 8 OP " dlžníka banka sa dohodli, že: banka je oprávnená inkasovať príslušnú splátku dlhu dlžníka vyplývajúcu zo zmluvy z jeho bežného účtu a v prípade, že peňažné prostriedky vedené na tomto účte v deň splatnosti nebudú stačiť na úhradu, je banka oprávnená inkasovať príslušnú sumu z ktoréhokoľvek ďalšieho účtu dlžníka vedeného v banke k čomu dlžník podpisom zmluvy udeľuje banke svoj výslovný súhlas.

Podľa bodu 4.2 OP " ak sa dlžník dostane do omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa zmluvy je banka oprávnená účtovať dlžníkovi úrok z omeškania vo výške, ktorú banka zverejňuje prevádzkových priestoroch pobočiek banky. Banka je oprávnená inkasovať úrok z omeškania z účtu dlžníka aj bez jeho súhlasu."

Právny zástupca odporcov uviedol, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko zakladajú nevyváženosť zmluvného vzťahu v neprospech spotrebiteľa , čím spĺňa podmienky pod jej subsumovanie pod ust. § 53 ods. 1 OZ.

Čo sa týka ustanovení pod bodom 9.1. písm.c) a 5.8. OP súd uvádza, že tieto nie je možné posúdiť ako neprijateľné zmluvné podmienky. Je zrejmé, že hlavnou povinnosťou dlžníka je plnenie - splácanie svojho dlhu, záväzku voči banke. V prípade, že finančné prostriedky na účte dlžníka nepostačujú na splatenie jeho mesačnej splátky, banka má právo tento dlh uspokojiť aj z iného v banke zriadeného účtu dlžníka. V tomto súd nevidí žiadnu nerovnováhu v právach zmluvných strán, lebo banka ako veriteľ sa v prvom rade stará o to, aby bola jej pohľadávka riadne splácaná a aj týmto ustanovením môže motivovať

dĺžníka, aby sa tiež staral o riadne a včasné plnenie svojho dlhu. Čo sa týka ustanovenia pod bodom 4.2 OP ani toto súd nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže oprávnenie veriteľa požadovať úrok z omeškania vyplýva priamo z § 517 ods. 2 OZ. To znamená, že ak sa dĺžník preukázateľne dostal do omeškania s platením, je sankcionovaný zo strany veriteľa úrokmi z omeškania, na ktoré má veriteľ zákonný nárok.

Ďalej odporcovia namietali ust. bodu 8 písm.d) OP, kde je uvedené dĺžník po celý čas trvania zmluvy, t. j. až do úplného splnenia všetkých záväzkov z nej vyplývajúcich, je povinný: písm. d) viesť bežný účet v banke a smerovať prospech tohto účtu peňažné prostriedky, a to minimálne vo výške postačujúcej na splácanie jeho záväzkov voči banke." Právny zástupca odporcov s poukazom na toto ustanovenie poukazyval na to, že navrhovateľ reálne naviazal poskytnutie spotrebiteľského úveru na produkt - zmluvy o bežnom účte. O tom svedčia aj rovnaký dátum uzavretia oboch zmlúv. Tento postup navrhovateľa je však v priamom rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona číslo 250/2007 o ochrane spotrebiteľa kde sa uvádza: "predávajúci nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby." Tiež poukázal na to, že navrhovateľ sa neriadi svojím vyhlásením obsiahnutým v Etickom kódexe KBC, konkrétne sa dopúšťa viazania poskytnutia spotrebiteľského úveru na zmluvu o bežnom účte, a tak porušuje ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a dopúšťa sa konania kvalifikovaného ako nekalá obchodná praktika. O viazanosti produktov činnosti navrhovateľa svedčí aj ustanovenie článku 6 ods. 1 druhá veta zmluvy o bežnom účte a balíku produktov.

Ohľadom zmluvnej podmienky uvedenej v cit. bode 8 písm.d) OP súd dospel k záveru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a stotožňuje sa s vyjadrením právneho zástupcu odporcov. Je zrejmé, že v tomto ustanovení navrhovateľ viazal uzavretie zmluvy o úvere na ďalší produkt a to uzavretie zmluvy o bežnom účte, z ktorej zmluvy tiež profitoval, lebo odporca v 1/rade musel platiť poplatok za vedenie tohto bežného účtu. Sám odporca v 1/rade uviedol, že so zmluvou o úvere súhlasil, ale nevedel, že bude musieť mať bežný účet i u navrhovateľa, čo sa dozvedel až pri podpisovaní zmluvy. O tento záujem nemal, keďže mal už 2 ďalšie účty zriadené v iných bankách. Takéto konanie navrhovateľa je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď uvedená zmluvná podmienka bola obsiahnutá v Obchodných podmienkach a nebola individuálne dojednaná, to znamená, že odporca, ak chcel uzavrieť zmluvu o úvere, musel súhlasiť aj s touto zmluvnou podmienkou. Preto ju súd s poukazom na § 153 ods. 4 OZ vyhlásil za neprijateľnú tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Právny zástupca odporcov ďalej žiadal, aby súd priznal odporcom primerané finančné zadostučinenie a to pre každého vo výške 500 eur za každú zmluvnú podmienku, ktorú súd vyhodnotí ako neprijateľnú alebo nekalú v rámci predmetných zmlúv. Výšku uplatňovanej sumy odôvodňuje tým, že používanie rovnakých zmluvu uplatňuje navrhovateľ voči veľkému množstvu spotrebiteľov ako jeho klientov, čím sa na ich základe nezákonne obohacuje a tiež tým, že navrhovateľ napriek povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a tiež disponovaniu s vysokým právnym povedomím sa nezdržal používania nezákonného postupu voči spotrebiteľom.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že prípadný nárok na primerané finančné zadostučinenie má ten spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti vyplývajúce zo zákonov na ochranu spotrebiteľa. V danom konaní súd vyhlásil za neprijateľnú iba jednu zmluvnú podmienku, ktorá sa týkala iba odporcu v 1/rade, ktorý uzatváral zmluvu o bežnom účte. Odporca v 1/rade však v konaní na otázku súdu či utrpel nejakú majetkovú alebo nemajetkovú ujmu tým, že uzatvoril predmetnú zmluvu o úvere, na ktorú bola viazaná zmluva o bežnom účte uviedol, že nie, iba mu stále telefonujú pracovníci navrhovateľa a žiadajú ho o zaplatenie. Odporca v 1/rade teda nijako nepreukázal v čom spočíva dôvod na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Je treba mať na zreteli, že na jednej strane odporcovia úver poskytnutý navrhovateľom prijali, s týmto nakladali podľa svojho uváženia a použili podľa svojich potrieb, na druhej strane, navrhovateľovi nevrátili požičané finančné prostriedky a tento sa musí cestou súdu domáhať ich vrátenia, pričom odporcovia si

museli byť vedomí skutočnosti, že požičané finančné prostriedky jednoducho musia vrátiť. Súd okrajom uvádza, že v danej veci už odporcom je poskytnutá určitá forma kompenzácie v tom, že daný úver majú zaplatiť bez úroku a poplatkov, k čomu síce došlo pochybením na strane navrhovateľa pri uvedení výšky RPMN, na druhej strane to boli práve odporcovia, ktorí si svoje zmluvné povinnosti neplnili a v dôsledku čoho došlo k zosplatneniu úveru. Preto by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, aby bolo odporcom priznané akékoľvek finančné zadosťučinenie. Súd preto odporcom v ich návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovet a návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Úspech účastníkov konania bol pomerne vyrovnaný jednak čo do nároku navrhovateľa a ním žalovanej sumy ako aj v časti nároku odporcov, keď súd na jednej strane rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, avšak nárok na primerané finančné zadosťučinenie zamietol. Preto má súd za to, že pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania bol pomerne vyrovnaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postúp súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha./ § 205 ods. 1 O.s.p./

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.